

1894

To nye og morsomme Viser.

Den første:

Den deilige Theodor.

Den anden:

[Wiers-Jenssen, Hans]
Kanonvisen.

Pris 10 Øre.

Trondhjem.

Johan Ludv. Vikans Bogtrykkeri.

1894.

V box 6:153

Den deilige Theodor.

Undskyld at jeg mig presenterer her,
Skjont alle mig kjender saa vel,
Dg skulde det vare blandt Publikum her
Af dem, som jeg ei er bekjendt;
De ved jo alle mig kjender saa vel
Dg det gjør forresten enhver;
Thi nu jeg staar i Ungdommens Aar,
Dg kalder mig Theodor!

Jeg haver Manerer, jeg fører mig flot,
Jeg svinger behændig min Stok,
Dg alt, hvad jeg gjør, det gjør jeg saa godt
Dg Misundere har jeg i Flok.
Hver Dame, som ser mig, befunder mig smuk,
Dg udbryder i et Suf:
Der findes vel ingen Mand paa vor Jord
Saa deilig som Theodor!

En Aften jeg gik til en Badeanstalt hen
For at vaske mig rigtig ren,
Dg Folk de saa med forbausende Blik
Paa mine velstakte Ben,
Dg medens jeg svømmede i Vandet omkring,
Jeg tænkte paa slet ingen Ting,
Udbryder og siger en Torst saa stor:
Se der er jo Theodor!

En Aften jeg gik paa et Maskebal,
Jeg dansede netop en Vals.
Da Balsen var endt opdagede jeg
En Leppe paa Frøkenens Hals.
Jeg kneb da Hyren, jeg kneb ikke feil,
Dg knækkede den med min Negl,
Af Angst hver Dame tilbage for,
Dg beundrede Theodor.

Fotograferne er saa gal efter mig,
De vil alle i Skabet mig ha,
Dg derfor en Dag besluttede jeg,
Hos Flodqvist at lade mig ta,
Nu hænger jeg der saa friedig og fri.
Enhver, som gaar der forbi,
Udbryder i et begejstret Kor:
Der hænger jo Theodor!

Hver Aften jeg i Studenterlund gaar,
Alle Damer de kigger paa mig.
Udbryder: Se der gaar jo Theodor,
Alt, bare han friede til mig.
Jeg ser ham, ved Gud, hvor jeg gaar og staar
Alt bare jeg turde for Mor,
Saa aad jeg ham op med Hud og Haar
Den deilige Theodor!

Fornylig en Lille til Verden der kom,
En Unge saa rød og saa rund,
Dg alle, som saa ham, de kappedes om,
At kysse hans deilige Mund;
Hvor er han vel fød, hvor er han vel rar;
Men hvem er i Grunden hans Far?
Ja, Pappa til dette deilige Kor,
Se det er jo Theodor!

En Aften jeg hjem fra Tivoli kom
Min Værtinde mig bragte saa fin
En Kasse og sa: Det er vist noget til Dem,
Formodentlig Foræring af Vin.
Jeg aabnede Kassen, med Skæck jeg da saa
En sprællende Unge der laa,
Paa en Lap stod der skrevet; „Dit Værk fra ifjor
Du elskede Theodor!“

[Wiers-Jenssen, Hans]

Kanonvisen.

De trodde nok de hadde gjort et prægtigt Kup,
Da de fik mig herop fra Krupp.
Men et er det at komme op min søde Ven,
Et andet er at komme ned igjen!
Ser de, Landgangen blev til Landgangen,
Dg saa gif jeg den forfjærte Dei.
Løften faldera, Trallen trallera,
Dg de uansvarlige sa: „hva ba?“
Den Duffert har jo kostet noen Kroner,
Noen Kroner, noen Kroner.
Men naar man nu kan rutte med Miljoner,
Har Kroner ingen ting at fil!

Dg alle Forjvarskvinderne og Mænderne
Star Lænderne, vred Hænderne;
Dg Løitnanter drog Sæblerne fra Lænderne,
Dg blegnede ned i Duffersænderne;
Med det rette Sving sloi de rundt omkring,
Gjorde som vanlig slet ingen Ting.
Repporterede, Kanoniserede
Jeg laa rolig, men saa kom Bing:
Han tog sig saa en duffert for noen Kroner,
Noen Kroner, noen Kroner;
Men naar man nu kan rutte med Miljoner,
Bliu det til Bing slet ingen Ting.